

sesvis tillade, at sagen indbringes for højesteret, når den skønnes at have almindelig interesse eller videregående betydelig følger for vedkommende.

5.1.2. Retsplejerådet har foreslået, at kriteriet for meddelelse af 3. instansbevillinger ændres således, at der såvel i borgerlige sager som i straffesager kan meddeles tilladelse, såfremt sagen har almindelig interesse eller særlige grunde i øvrigt taler derfor, jfr. betænkningen side 43-44. I den senere betænkning nr. 773 har rådet dog foreslået, at formuleringen ændres til »er af principiel karakter, eller særlige grunde i øvrigt taler derfor«, idet denne formulering giver bedre udtryk for de hensyn, der skal tillægges betydning ved afgørelsen af, om der skal gives tilladelse, jfr. betænkningen side 63.

Retsplejerådet har endvidere foreslået, at 3. instansbevillinger fremtidig meddeles af højesteret.

5.2. Oprejsningsbevillinger.

5.2.1. Efter de gældende regler er ankefristen i borgerlige sager 8 uger ved anke fra landsret til højesteret og 4 uger fra underret til landsret. Kærefristen er i almindelighed 2 uger. Justitsministeren kan dog under nærmere angivne betingelser tillade anke eller kære, selv om fristerne er overskredet.

I straffesager er både anke- og kærefristen normalt 14 dage, og justitsministeren kan ikke meddele oprejsningsbevilling. Den overordnede ret skal afvise en anke eller kære, der iværksættes efter fristens udløb, medmindre den ankende (kærende) gør antageligt, at den omstændighed, hvorpå anken grundes, først senere er blevet ham bekendt, eller at fristens oversiddelse i øvrigt skyldes grunde, som ikke kan tilregnes ham.

5.2.2. Retsplejerådet foreslår, at oprejsningsbevillinger i borgerlige sager – ligesom i straffesager – meddeles af den ret, for hvilken sagen indbringes.

5.3. Kæretilladelse efter retsplejelovens § 417, stk. 1.

5.3.1. Ifølge retsplejelovens § 394, stk. 2, kan en dom ikke ankes alene til forandring af dommens bestemmelse om sagsomkostninger. Efter § 417, stk. 1, kan der derimod med justitsministerens tilladelse iværksættes kære af omkostningsbestemmelsen.

5.3.2. Retsplejerådet foreslår, at reglen om, at der kræves særlig tilladelse for at kære en domsbestemmelse om sagsomkostninger, ophæves.

6. Begrænsning af offentlighedsprincippet.

6.1. Efter bestemmelsen i retsplejelovens § 29, stk. 1, er retsmøder som hovedregel offentlige. I borgerlige sager kan retten dog undtagelsesvis beslutte, at dørene skal lukkes, når hensynet til sædeligheden, ro og orden i retslokalet, statens forhold til andre magter eller særlige hensyn til disse i øvrigt kræver det, eller når en offentlig forhandling ville tilføje nogen en uforholdsmæssig krænkelse, herunder når forklaring skal afgives om forretnings- eller driftshemmeligheder.

6.2. Efter retsplejerådets opfattelse er den vidtgående offentlighed omkring en borgerlig retssag væsentligt medvirkende til, at parterne i forretningsmæssige forhold i vidt omfang aftaler at lade tvister mellem dem afgøre ved voldgift. Rådet finder det uheldigt, at behandlingen af mange retssager af erhvervsmæssig karakter unddrages domstolene, fordi retsudviklingen på disse områder derved unddrages den støtte og inspiration, som kun alment tilgængelige domme afsagt af domstolene kan give, og fordi dommerne vanskeligt kan erhverve sig den fornødne indsigt på disse områder.

Retsplejerådet har derfor foreslået, at parterne skal kunne vedtage, at retsmøderne i borgerlige sager om visse nærmere angivne spørgsmål skal holdes for lukkede døre, at dommen skal afsiges i et lukket retsmøde, og at dommen tidligst må offentliggøres efter ét års forløb uden angivelse af navne m. v. (§ 39 a i betænkningssudkastet).

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 31 og 71-72.

B. Lovforslaget.

1. Justitsministeriet kan tiltræde, at de gældende regler om *forberedelse* af borgerlige sager bør ændres i overensstemmelse med de hovedsynspunkter, som er fremlagt af retsplejerådet. Lovforslagets regler herom bygger derfor i det væsentlige på udkastet i betænkning nr. 698.

Forslaget afviger navnlig fra betænkningssudkastet på følgende punkter:

1) Efter den gældende procesordning undergives alle borgerlige 1. instanssager en i princippet ensartet indledende behandling uanset sagsforholdets beskaffenhed og sagsgenstandens værdi. Selv om sagen er ganske utvivlsom, og kravet i virkeligheden ikke bestrides af skyldneren, der blot ikke vil medvirke til en udenretlig forligsmæssig afgørelse af mellemværendet, er kreditor for at gennemføre sit krav henvist til sædvanligt sagsanlæg ved de almindelige domstole, og han må endvidere møde eller lade give møde til et retsmøde, hvis